

Wiesław Stępień

Jeziro Borzechowskie, pow. Starogard Gdański

Informator Archeologiczny : badania 8, 322

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

JEZIORO BORZECZOWSKIE
pow. Stargard Gdański

Katedra Archeologii
Uniwersytetu Łódzkiego

Badania prowadził mgr Wiesław Stępień przy współ-
udziale Klubu Pletwonurków "Moana" LOK Łódź.
Strażnica i wójtostwo XV-XVII w.

Celem badań podwodnych było odnalezienie oraz lokalizacja obiektów zabytkowych związanych ze strażnicą i wójtostwem, znajdującymi się dawniej na wyspie. Obszarem badań objęto dno jeziora wokół wyspy. Natrafiono na groblę, łączącą wyspę z brzegiem jeziora oraz na resztki drewnianych konstrukcji mostowych /głębokość 2 m/. Między resztkami pali natrafiono na liczne ułamki ceramiki /XVI-XVII w./ oraz na rumowisko cegieł. Na głębokości 10 m, w odległości 30 m od brzegu wyspy, odnaleziono łódź klepkową długości około 4 m, szerokości około 1,60 m, wypełnioną kamieniami. Od strony wschodniej wyspy na głębokości 2 m natrafiono na konstrukcje drewniane /obronne?/ oraz na resztki czołna drażonego.

PUDLISZKI, pow. Gostyń
Stanowisko 3

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Poznaniu

Badania prowadził mgr Dobromir Durczewski. Finansował WKZ w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osada obronna z II okresu epoki brązu.

Stanowisko położone jest wśród łąk, około 120 m na południowy-zachód od drogi z Pudliszek do Rokosowa, około 600 m na zachód od Pudliszek. Pozostałością po osadzie jest niskie wzniesienie terenowe - około 1 m ponad poziom łąk, ze słabo widocznymi na powierzchni wałami. Część zachodnia osady jest zupełnie zniszczona, a wewnątrz częściowo wybrane. Obiekt o kształcie owalnym posiadał wymiary 80 x 120 m. Badania miały charakter weryfikacyjno-ratowniczy.

Prace przeprowadzono w południowej części osady, przekopując wał oraz fragment wnętrza. Wykop miał długość 20 m a szerokość 2,5 m. Odstonięto wał kamienny o szerokości 8,5 m i zachowanej wysokości 1,3 m. Srodek i spąg wału zbudowany był z dużych kamieni dochodzących do średnicy 40 cm. Pod wałem na głębokości 1,4 m od powierzchni występował piasek jako calec, stanowiący również pierwotne podłoże we wnętrzu osady. Na małym odcinku badanego majdanu odkryto 2 paleniska kamienne oraz jamę. Jedno z palenisk o kształcie okrągłym miało średnicę 80 cm. Jama